

תוכנית ארצית לרגל ח"י אלול

נצחנות

אתגרת ישראל פאור תחסידות

ד - : - ד - :

הצטרפו אלינו ללימוד חסידי ו'ח"י לכבוד ח"י באלול.
אם תקשיבו היטב, תבינו מדוע נבחרנו דווקא אנחנו ללמוד איתכם.

שימו לב: בכל פעם שתראו בדף את סימן הסולם, נעצור לרגע ונבדוק בעזרת שאלה במצגת אם הבנו את הנלמד. אם תענו נכון - תוכלו לעלות שלב בסולם.

מוכנים?

יום גדול היום! ח"י באלול! היום הוא יום ההולדת של שני המאורות הגדולים, הבעל שם טוב והאדמו"ר הזקן!

כתוב, ש"ביום הולדתו של האדם - מזלו גובר".

אז מה, גם המזל של שני הצדיקים הגדולים, גובר היום, בח"י באלול?

כן, בטח. אנחנו צריכים להבין, מה היה הדבר הכי חשוב ועיקרי בחיים שלהם, ואז נדע מה מתגבר היום בעולם, בזכותם.

הרבי הרי"צ, מסביר מה היה הדבר העיקרי אצלם.
הוא כותב שהבעל שם טוב, מייסד החסידות - **סלל דרך** שבזכותה כל יהודי, גם יהודי לגמרי פשוט שבקושי יודע משהו, יוכל לעבוד את ה'.
והאדמו"ר הזקן, שייסד את חסידות חב"ד - הראה **איך** כל יהודי יכול לעבוד בדרך הזאת, מה הוא צריך לעשות כדי לעבוד את ה'.

איזה משל מעניין. המאורות הגדולים ממש נתנו לנו דרך לעבוד בה.
הרבי הרי"צ נותן גם משל נוסף, הוא מסביר שהבעל שם טוב **העמיד סולם**, סולם כזה שכל יהודי יכול לעלות ולהתקדם בו.
ואדמו"ר הזקן - הוא לימד אותנו **איך** לעלות בסולם הזה.

הבנתי! אם ככה, בח"י באלול, היום שבו "גובר מזלם" של שני המאורות, לכולנו יש יותר כח לעבוד בדרך, ולטפס בסולם, כדי לעבוד את ה' בדרך החסידות.

אבל מהי בעצם הדרך הזו? ומהו הסולם הזה שאנחנו יכולים לעלות בו?

הדרך בנויה משלוש אהבות, ששלושתן בלטו כל כך אצל הבעל שם טוב:

אהבת ה', אהבת התורה ואהבת ישראל.

שלוש האהבות קשורות זו לזו. מי שחי עם שלוש האהבות האלו, הוא עובד ה' אמיתי.

מעניין, יש משנה שמלמדת בדיוק על הקשר שבין האהבות האלו.

כתוב בפרקי אבות: **"כל שרוח הבריות נוחה הימנו - רוח המקום נוחה הימנו,**

וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו - אין רוח המקום נוחה הימנו" (פרק ג', משנה י').

זאת אומרת, מי שמתייחס יפה לאנשים, גם ה' מרוצה ממנו. ומי שלא, גם ה' לא מרוצה ממנו.

לדוגמא, אדם שמעליב אנשים, או שהוא לא מושיט להם עזרה כשהם צריכים, אז גם אם הוא יתפלל הרבה זמן או שהוא יכתוב חידושי תורה, ה' לא יהיה מרוצה ממנו.

מהמשנה הזאת אנחנו למדים שאם חסר ליהודי באהבת ישראל ("אין רוח הבריות נוחה הימנו") אז ברור שחסר לו גם באהבת התורה ואהבת ה' ("אין רוח המקום נוחה הימנו").

נכון מאוד. למשל, אם יהודי יהיה רק אוהב ה' וכל היום רק יתפלל מתחת לטלית. הוא עלול להיות מנותק מהאנשים שסביבו. הוא לא יתייחס אליהם, ולא יעזור להם, וזה בעצם ממש **לא** מה שה' רוצה ממנו. ה' רוצה שיהיה אכפת לו גם מיהודים אחרים.

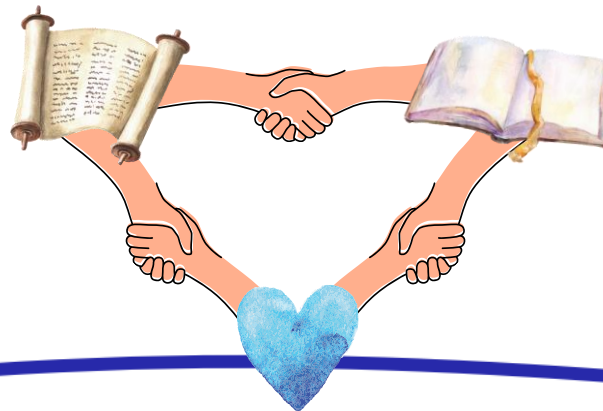
לכן, מי שאוהב את ה' באמת, מקיים את רצון ה' גם בכך שהוא אוהב את הזולת. ואילו מי שמנותק חלילה מיהודים אחרים, סימן שהוא גם לא אוהב את ה' באמת. חסר לו באהבת ה'.

אותו דבר גם באהבת התורה. לימוד תורה בלבד כל היום, בלי התייחסות ועזרה לאנשים שמסביב, יכולה גם היא לגרום לגאווה ולניתוק. זה שוב לא מה שה' רוצה, ובעצם, זה גם לא מתאים למה שכתוב בתורה. הרי בתורה כתוב שצריך לאהוב כל יהודי! אם כך, מי שלא נוהג באהבת ישראל, חסר לו גם באהבת התורה, כי הוא לא מקיים את מצוות אהבת ישראל שכתובה בתורה.

לכן כל כך חשוב שתהיה לנו גם אהבת ישראל.
בלי אהבה לכל יהודי - חסר גם בשתי האהבות האחרות:
אהבת ה' ואהבת התורה.

כשיש אהבת ישראל, היא מחזקת את אהבת התורה וגורמת לאהבת ה' להיות אמיתית. וכשיש אהבת ה' ואהבת התורה באמת, הן מביאות לאהבת ישראל.

בח"י אלול, יום שבו גובר מזלם של הבעל שם טוב ואדמו"ר הזקן, מקבלים כח מיוחד להתחזק בשלושת האהבות האלו - **לאהוב את ה', לאהוב את התורה הקדושה, ולאהוב כל יהודי**. ומקבלים גם כח להבין ולהרגיש איך שאי אפשר לחלק בין האהבות האלו, **שלושתן - אחד!**

(מעובד על פי שיחת הרבי לח"י אלול תש"י)